

ת"פ 53187/10/13 - מדינת ישראל נגד אבנר אבייב

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 53187-10-13 מדינת ישראל נ' אבייב
תיק חיצוני: 19286/2011

בפני	כבוד השופט משה גינות
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	אבנר אבייב

החלטה

1. בפני בקשת הנאשם, בקשה אשר הועלתה כטענה מקדמית, ובה מתבקש בית-משפט להורות על ביטול כתב האישום נגדו מאחר ולא קוימו הוראות סעיף 60א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן "**החסד"פ**"), ובכך נפגעה זכותו לשימוע.

המצע העובדתי וטענות הצדדים:

2. ביום 24.1.13 הוגש כתב אישום כנגד הנאשם, המייחס לו עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג - 1973.
3. כעולה מפרק עובדות כתב האישום ביום 13.1.11 סמוך לשעה 18:50 בסמוך לרח' הלל באור עקיבא, הנאשם החזיק ברשותו סם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של 197.67 גרם נטו שלא לצריכתו העצמית וללא היתר כדין.
4. הסנגורית העלתה טענה מקדמית לפיה יש לבטל את כתב האישום מאחר ועסקינן בעבירה מסוג פשע והנאשם לא קיבל זימון לשימוע כמחויב עפ"י דין.
- לטענת הסנגורית, נפגעה זכותו של הנאשם להשמיע טיעוניו כנגד עצם הגשת כתב האישום, ועל כן יש לבטלו.
5. ב"כ המאשימה אומנם הודתה כי לא נשלח לנאשם מכתב ידוע ופועל יוצא מכך לא קיים שימוע אך לטענתה אין מקום להורות על ביטול כתב האישום אלא יש לערוך שימוע בדיעבד. ביום 16.3.15 כפר

הנאשם באמצעות הסנגורית בעובדות כתב האישום וביקש לקבוע את התיק להוכחות. ביום 23.3.15 פנתה הסנגורית למשרדי המאשימה בבקשה לקבלת חומר חקירה וביום 1.7.15 נענתה כי אין בתיק מכתב שימוע. רק ביום 18.10.15 הגישה הסנגורית בקשה לביטול כתב האישום בטענה כי יש באי קיום שימוע להוות פגיעה חמורה בזכויות הנאשם. לטענת ב"כ המאשימה, במצב עובדתי הנתון בפנינו, כאשר חלפו שנתיים מיום הגשת כתב האישום, שנה מאז שהסנגורית קיבלה את הייצוג ושלושה וחצי חודשים מאז נודע על אי קיום השימוע ועד להגשת בקשה לביטול כתב האישום, האיזון הנכון לעשות הינו קיום שימוע בדיעבד.

דין:

6. הליכי היידוע והשימוע מעוגנים בסעיף 60א לחסד"פ. מלשון הוראת 60א לחסד"פ עולה, כי עסקין בשתי זכויות מהותיות: ס"ק (א) עוסק ב"זכות היידוע" בדבר הגעת חומר החקירה לפרקליטות או ליחידת התביעות לפי הענין, וכל תכליתה היא, לשמש אמצעי, שיביא לידיעת החשוד עובדה זו, על מנת שיוכל, אם ירצה בכך, לממש את: "זכות השימוע", תוך 30 יום, כפי שנקבע בס"ק (ד), ולהציג את עמדתו בפני רשויות התביעה ולנסות להניאם מלהגיש כתב אישום כנגדו.

7. בתי המשפט התייחסו לא אחת לזכות השימוע כנובעת מזכות היידוע, ולחשיבותן ומעמדם של זכויות אלה. הפסיקה הגדירה את זכות השימוע כאחת מזכויות היסוד העומדות לנאשם:

"בגדר השימוע ניתנת לנפגע זכותו לשטוח את טענותיו במלואן ועל הגורם המחליט להאזין לדברים בנפש חפצה, ומתוך נכונות להשתכנע ככל שבדברים יש ממש. זוהי זכות הטיעון שהיא מן הזכויות היסודיות במשפטנו. היא נמנית עם עקרונות הצדק הטבעי וקשורה בטבורה לחובת ההגינות השלטונית". ראה: בג"צ 554/05 אשכנזי נ' מפכ"ל המשטרה תקדין עליון 2005(3), 3043.

8. מדובר בהליך ובו שני שלבים. הכלל הוא כי שימוע יערך לחשוד בטרם הגשת כתב אישום, ומימושה של אפשרות זו פירושה מתן הזדמנות לנחקר להציג את מלוא הנתונים שבידיו קודם לקבלת החלטה סופית בדבר הגשת כתב אישום, כפי שנאמר בבג"צ 4175/06 הרב אלבז נ' היועמ"ש (פורסם במאגרים ממוחשבים, 6.6.06). בתפ"ח (ת"א) 1199/05 מדינת ישראל נ' פולנסקי (פורסם במאגרים ממוחשבים, 3.1.07) נאמר:

"נראה שלא דומה שימוע בטרם הגשת כתב אישום או בזמן שלא תלוי ועומד כתב אישום, לשימוע הנערך בצילו של כתב אישום שכבר הוגש, באשר אפשרות השכנוע של החשוד לכך שיש ממש בטענותיו, עלולה להיתקל במשוכה גבוהה יותר בזמן שתלוי ועומד כנגדו כתב אישום".

9. בעניינו, אין מחלוקת בין הצדדים, כי שני חלקי ההליך לא קוימו - חובת היידוע לא קוימה וכפועל יוצא לא ניתנה זכות שימוע למבקש. אומנם הסנגורית כפרה בעובדות כתב האישום בישיבת יום 16.3.15 אך רק ביום 1.7.15 נודע לה על אי קיומו של מכתב ידוע ושימוע ועל כן פנתה לביהמ"ש בבקשת מתן ארכה להגשת בקשה לביטול כתב אישום.

איזון האינטרסים הראוי מחייב מתן משקל יתר לזכותו של הנאשם להליך הוגן, בו ישמעו טענותיו בפני רשות התביעה בעודו בגדר חשוד בלבד. הפגם של אי קיום חובת היידוע הינו פגם מהותי, המחייב ביטול כתב האישום.

10. במקרים חריגים ניתן אמנם לרפא את הפגם בדרך של קיום שימוע בדיעבד, כאשר כתב האישום תלוי ועומד, כעולה מסעיף 60א(ה) לחסד"פ, אלא שהדבר שמור למקרים יוצאי דופן, רק כאשר קיימים טעמים ממשיים לסטיה מהכלל. העובדה שחלפו שנתיים מיום הגשת כתב האישום ושנה מיום שהסנגורית קיבלה את הייצוג אינן נסיבות המצדיקות שימוע בדיעבד ועל כן יש ללכת בדרך המלך ולקיים את השימוע, כאשר אין ברקע כתב אישום תלוי ועומד מעל ראשו של הנאשם.

11. לאור כל האמור, אני מורה על ביטול כתב האישום בתיק.

הדיון הקבוע ליום 1.12.15 מבוטל.

המזכירות תשלח העתק מהחלטתי זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ח חשוון תשע"ו, 10 נובמבר 2015, בהעדר הצדדים.